

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: Andragende nr. 1608/2013 af Olaf Vollmer, tysk statsborger, om rejsendes forsikring mod flyselskabers konkurs

1.   **Sammendrag**

Andrageren henviser til en praksis, der følges af pakkerejseselskaber i forbindelse med rejsendes forsikring mod flyselskabers konkurs. Rejsende betaler et fast beløb for al indkvartering og transport samt 20 % af den konkursforsikringspolice, der er tegnet af arrangøren. Dog er flyselskabets omkostningsberegninger baseret på tal for det foregående år og har ikke indregnet forsikring, hvilket flytter risikoen ved konkurs over på de rejsende og arrangørerne. Andrageren beder derfor om ligebehandling af arrangører og flyselskaberne og kræver, at begge parter yder forsikringsdækning og betaler 20 %.

2.   **Opfyldelse af betingelserne for behandling**

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 4. juni 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3.   **Kommissionens svar**, modtaget den 30. januar 2015

Andragendet

Andrageren anmoder i hovedtræk EU om at udvide forbrugernes beskyttelse mod insolvens hos arrangører af pakker til at omfatte passagerer, der køber flybilletter uden at købe andre ydelser.

Princippet om insolvensbeskyttelse for arrangører af pakkerejser eller -ferier er fastsat i artikel

7 i Rådets direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure¹. Ifølge artikel 7 i direktiv 90/314/EØF² skal rejsearrangøren "godtgøre, at han stiller tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af forbrugeren."

Andrageren henviser specifikt til arrangørernes og formidlernes pligt til at forsyne de rejsende med et dokument ("Sicherungsschein"), der attesterer, at et forsikringsselskab eller en bank stiller insolvensbeskyttelse til rådighed, samt forbuddet mod at anmode rejsende om forudbetaling af mere end 20 % af den samlede pris, som er særegenheder ved gennemførelsen i tysk lovgivning af direktiv 90/314/EØF og retspraksis ved de tyske domstole.

Han fremhæver, at flyselskaber, der sælger billetter uden andre ydelser, ikke er underlagt disse regler og opkræver billetens fulde pris op til et år før afgangsdatoen uden at skulle tilvejebringe insolvensbeskyttelse. Han påpeger, at når en pakkerejse indbefatter en flyrejse, skal arrangøren betale flyselskabet hele billetens pris på et tidligt tidspunkt, men må kun opkræve et depositum fra kunden på højst 20 % og skal desuden bære risikoen for flyselskabets insolvens.

Efter andragerens opfattelse bør konceptet med et "Sicherungsschein", altså i hovedtræk forpligtelsen til at sørge for insolvensbeskyttelse og forbuddet mod at kræve forudbetaling af mere end 20 %, også gælde for flyselskaber af hensyn til forbrugerbeskyttelsen og for at udrydde forskelsbehandlingen af pakkerejsearrangører i forhold til flyselskaber.

Kommissionens bemærkninger

Direktiv 90/314/EØF omfatter kombinationer af forskellige rejseydelser, der er arrangeret på forhånd, f.eks. fly og hotelophold, men ikke flyrejser alene. Det indeholder en forpligtelse for arrangører og/eller formidlere, der er parter i aftalen, til at tilvejebringe beskyttelse i tilfælde af konkurs eller insolvens, således at rejsende vil få deres betalinger refunderet og blive fragtet hjem ("hjemtransport"), såfremt de rejseydelser, der indgår i pakken, ikke gennemføres som følge af den handlendes insolvens eller konkurs. Denne beskyttelse blev indført i 1990 for at beskytte forbrugerne mod risikoen for insolvens i pakkerejsebranchen.

Mens direktivet fastsætter princippet om insolvensbeskyttelse, er detaljerne i insolvensbeskyttelsesordningen fastsat i medlemsstaternes egne love, der gennemfører direktivet. Direktivet fastsætter ikke i sig selv konceptet med et "Sicherungsschein" og indeholder ingen bestemmelser om forudbetaling. Kommissionen har forstået, at forbuddet mod at kræve forudbetaling af mere end 20 % hidrører fra de tyske domstoles anvendelse af de tyske regler om urimelige kontraktvilkår, der gennemfører direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler³.

Kommissionen har i sit nylige forslag til et moderniseret direktiv om pakkerejser⁴ foreslået at

¹ EUT L 158 af 30.6.1990, s. 59.

² Nogle medlemsstater kræver desuden, at formidlere (rejsebureauer) tilvejebringer beskyttelse i tilfælde af konkurs eller insolvens.

³ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29-34.

⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om pakkerejser og formidlede rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv

udvide den beskyttelse, der gælder i forbindelse med forud arrangerede pakker i henhold til direktiv 90/314/EØF, til de nye typer af pakker, som rejsende typisk køber via internettet. Derudover har Kommissionen foreslået, at der ydes et minimumsniveau af beskyttelse i forbindelse med såkaldt "formidlede rejsearrangementer", hvor der er en løsere forbindelse mellem de forskellige rejseydelser i forhold til pakkerejser. Hvis forslaget vedtages af den lovgivende myndigheds to grene, indfører det en forpligtelse for flyselskaber, der formidler leveringen af supplerende rejseydelser for samme tur eller ferie, f.eks. hotelreservation eller billeje på destinationen, til at tilvejebringe beskyttelse i tilfælde af insolvens eller konkurs.

Kommissionens forslag behandles i øjeblikket i Europa-Parlamentet, der stemte om det ved sin førstebehandling den 12. marts 2014¹, og Rådet, der vedtog en generel indstilling den 4. december 2014.

Hvad angår flybilletter, der købes uden andre ydelser, er det nødvendigt at understrege, at overensstemmelse mellem lovgivningen om pakkerejser og om flybilletter ikke nødvendigvis betyder, at rejsende, der kun køber flyrejsen, skal have præcis samme rettigheder som "pakkerejsende". Det er snarere målsætningen med EU-lovgivningen at beskytte "pakkerejsende", eftersom pakkerejser indebærer et mere komplekst og atypisk kontraktforhold, der involverer flere tjenesteydere og dækker længere tidsrum, samtidig med at der ofte forudbetales større beløb.

Selv om andelen af flypassagerer, der rammes af flyselskabers insolvens eller konkurs, er meget lille, kan konsekvenserne af insolvens for de enkelte passagerer være betydelige, navnlig for dem der stranded langt væk hjemmefra. Kommissionen har imidlertid i betragtning af de betydelige omkostninger og praktiske vanskeligheder ved flyselskabers insolvensbeskyttelse – inden det overvejes at foreslå ny lovgivning på dette område – foreslået i sin meddelelse om beskyttelse af passagerer i tilfælde af luftfartsselskabers konkurs (COM(2013)0129) først at styrke licenstilsynet med EU-luftfartsselskaber i henhold til forordning (EF) nr. 1008/2008 og gå i dialog med EU's luftfartsorganisationer med henblik på at udvikle frivillige ordninger (f.eks. tilvejebringelse af "rescue fares" og ledsagende foranstaltninger, såsom reducerede lufthavnsafgifter, i sådanne situationer).

Den 25. november 2014 bekendtgjorde International Air Transport Association (IATA) en aftale om at formalisere "rescue fares". En frivillig IATA-aftale vil på vegne af dens medlemmer, som flyver til, fra og inden for Europa, dække hjemtransporten af passagerer, der er ude af stand til at komme hjem, når et flyselskab indstiller flyvningen som følge af økonomisk sammenbrud (se IATA's pressemeddelelse på: <http://www.iata.org/pressroom/pr/Pages/2014-11-25-01.aspx>).

Kommissionen har desuden i sit forslag til ændring af forordning (EF) nr. 261/2004 (COM(2013)130) foreslået, at der udarbejdes beredskabsplaner, som sættes i værk, hvis der opstår mange flyaflysninger, således at lufthavne, flyselskaber og ground handling-selskaber er koordineret med henblik på effektiv hjælp til strandede passagerer. Sådanne

---

90/314/EØF, COM(2013)512.

¹ Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. marts 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om pakkerejser og formidlede rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (COM(2013)0512 - C7-0215/2013 – 2013/0246(COD)) (Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling).

beredskabsplaner ville også omfatte situationer, hvor disse aflysninger var udløst af et flyselskabs insolvens.